

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 890

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 9 decembrie 2002

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 299 din 7 noiembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală	2-3	1.354. — Hotărâre privind mandatarea Ministerului Finanțelor Publice pentru reprezentarea României în fața Curții Supreme de Justiție din India în Dosarul nr. 19.248—19.251	8-9
Decizia nr. 337 din 3 decembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din anexa nr. 2 a legii, precum și ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	4-6	1.364. — Hotărâre privind acordarea unui ajutor	9
ORDONANTE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
174. — Ordonanță de urgență privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate	6-8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		515/945. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor și al ministrului sănătății și familiei pentru aprobarea Normelor cu privire la desemnarea, denumirea, prezentarea și protecția unor produse vitivinicole	10-12
		600/374. — Ordin al ministrului industriei și resurselor și al ministrului administrației publice privind aprobarea Programului de măsuri în scopul pregătirii și susținerii Programului de iarnă	13-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 299 din 7 noiembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stăngu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eugenia Rodica Apostolescu în dosarele nr. 3.247/2002 și nr. 3.353/2002 ale Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 368C/2002 la Dosarul nr. 361C/2002, având în vedere că obiectul excepției de neconstituționalitate este identic în cauzele enumerate.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării. În consecință, pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, dispune conexarea dosarelor anterioare menționate.

Cauza fiind în stare de judecată, autorul excepției pune concluzii de admitere, susținând oral motivele de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, expuse în notele scrise depuse la dosar.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, considerând că textele de lege criticate nu contravin Constituției. Arată că prin instituirea posibilității atacării cu recurs a încheierii de respingere a recuzării o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei, potrivit art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, nu se restrâng accesul liber la justiție și nici dreptul persoanei la apărare. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 22 august 2002, respectiv din 5 septembrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 3.247/2002 și nr. 3.353/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Eugenia Rodica Apostolescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt contrare prevederilor art. 11, art. 15 alin. (2), art. 20, 21, 24 și ale art. 150 alin. (1) din Constituție, precum și celor ale art. 6,

13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea Supremă de Justiție — Secția penală consideră că excepția este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală nu contravin nici uneia dintre prevederile constituționale invocate și nici celor ale art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că asupra acestei excepții de neconstituționalitate Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001, respingând excepția.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, deoarece Constituția prevede atributul legiuitorului de a reglementa procedura de judecată și căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, iar procedura de soluționare a cererilor de abținere sau de recuzare este reglementată în temeiul acestor dispoziții constituționale. Se mai arată că Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede în art. 2 pct. 1 dreptul la dublul grad de jurisdicție, dar face referire numai la hotărârile de condamnare, nu și la încheierile premergătoare soluționării cauzei, acestea putând fi atacate o dată cu fondul, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001. De asemenea, se mai apreciază că procedura reglementată în art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare (art. 24 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale), deoarece, soluționând cererea de recuzare, instanța nu hotărăște asupra temeiniciei unei acuzații în materie penală îndreptate împotriva persoanei care a formulat cererea de recuzare. Dispozițiile legale criticate nu contravin nici prevederilor art. 150 din Constituție.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Din motivarea excepției nu rezultă în ce constă contrarietatea dintre dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală și prevederile constituționale invocate sau cele ale convenției. În realitate — se arată în punctul de vedere al Avocatului Poporului — autorul excepției contestă modul în care au fost aplicate dispozițiile legale criticate, dar acest aspect nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală. Aceste dispoziții au următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a admis sau s-a respins abținerea, ca și aceea prin care s-a admis recuzarea, nu sunt supuse nici unei căi de atac.*”

Autorul excepției consideră aceste dispoziții ca fiind contrare prevederilor constituționale ale art. 11, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (2), referitoare la neretroactivitatea legii, ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24, referitoare la dreptul la apărare, și ale art. 150 alin. (1), referitoare la conflictul temporal de legi, întrucât nu prevede posibilitatea atacării cu recurs separat a încheierilor prin care s-a respins recuzarea unui membru al completului de judecată. Totodată, dispozițiile legale criticate sunt considerate ca fiind contrare prevederilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, și anume: art. 6 pct. 1 teza întâi, referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 13, referitoare la dreptul la un recurs efectiv, și art. 14, referitoare la interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Curtea reține că, potrivit art. 125 și 128 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi.

În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât o dată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual penal, sentințele și deciziile. Stabilind prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală că încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau

cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus.

Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru procesual, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 pct. 1 dreptul oricărei persoane „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale”. Sub acest aspect, prin posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, este asigurat accesul liber la justiție.

Referitor la susținerile autorului excepției privind încălcarea dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție, Curtea constată că textele de lege criticate nu aduc atingere acestui drept, întrucât persoana interesată își poate formula apărări în cadrul căii de atac prevăzute de lege, care se exercită împotriva hotărârii prin care s-a soluționat fondul cauzei.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală nu încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2), referitoare la neretroactivitatea legii, deoarece nu se pune problema aplicării în timp a legii. Nepunându-se problema unui conflict temporal între prevederile constituționale și cele ale art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, prevederile art. 150 alin. (1) nu au incidență în cauză.

Curtea mai constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale ale art. 11, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, recuzarea neformând obiectul unui tratat internațional, nici celor ale art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, dreptul la recurs separat împotriva încheierilor prin care se rezolvă cereri de recuzare nefiind un drept al omului care să fie prevăzut în asemenea tratate. De asemenea, nu sunt încălcate prevederile art. 13, referitoare la dreptul la un recurs efectiv, și nici cele ale art. 14, referitoare la interzicerea discriminării, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Asupra constituționalității dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 185 din 14 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 28 august 2001, respingând excepția ca fiind neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 alin. 6 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eugenia Rodica Apostolescu în dosarele nr. 3.247/2002 și nr. 3.353/2002 ale Curții Supreme de Justiție — Secția penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 noiembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 337

din 3 decembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din anexa nr. 2 a legii, precum și ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din anexa nr. 2 a legii, precum și ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Mircea Pitilică în Dosarul nr. 5.014/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 12 noiembrie 2002 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la 19 noiembrie 2002, la 21 noiembrie 2002, la 26 noiembrie 2002 și apoi la 3 decembrie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 noiembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 5.014/2001, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din anexa nr. 2 a legii, precum și ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Mircea Pitilică într-o cauză civilă ce are ca obiect o acțiune în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 69 alin. 3 din Legea nr. 14/1996, republicată, precum și cele ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 contravin art. 16 alin. (1), art. 37 alin. (1) și art. 41 alin. (2) din Constituție. În acest sens se arată, în esență, că „fostelor asociații de locatari — constituite în baza D.C.S.

nr. 387/1977 — netransformate în asociații de proprietari prin exercitarea dreptului constituțional la libera asociere, li s-a acordat un statut legal (regim juridic) similar și, după o practică judiciară curentă (reflectată implicit și prin soluția din speța de față), un regim identic cu cel pe care legiuitorul l-a reglementat în fază inițială numai în considerarea și în favoarea proprietarilor din condominii care au îndeplinit toate exigențele legale de înființare — constituire și transformare — ca asociații de proprietari“.

Cât privește art. 25 din regulamentul-cadru, autorul excepției susține că acesta înfrânge prevederile constituționale ale art. 21, 24 și ale art. 41 alin. (2) prima teză, deoarece, „prin instituirea termenului de prescripție de numai 60 de zile pentru ca un proprietar să poată acționa în justiție valabilitatea unei hotărâri a asociației de proprietari, legiuitorul a adus, în mod nejustificat, o severă limitare în timp a posibilității proprietarilor individuali de a intenta o acțiune în justiție ori de a ridica o excepție prin care să se ateste și eventual sancționa corespunzător încălcările legii sau ale acordurilor de asociere ori intereselor legitime, produse prin hotărârile asociației de proprietari“.

Se mai susține, referitor la Ordonanța Guvernului nr. 85/2001, că dispozițiile acesteia încalcă art. 107 alin. (3) din Constituție, în sensul că depășesc limitele stabilite în art. 1 pct. IV.3 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, prin care nu se permite Executivului să reglementeze „organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari“, ci numai „reglementarea unor raporturi de îndrumare metodologică și acordare de asistență tehnică de specialitate pentru asociațiile de proprietari și de locatari“.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, textele de lege vizate fiind în concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că argumentele invocate în susținerea acesteia nu sunt de natură să demonstreze neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din anexa nr. 2 a legii, precum și ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobată prin Legea nr. 234/2002, dispoziții al căror conținut este următorul:

— Art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare: *„Până la data dobândirii personalității juridice a asociației de proprietari, asociațiile de locatari constituite potrivit Decretului Consiliului de Stat nr. 387/1977 pentru aprobarea Statutului privind organizarea și funcționarea asociației locatarilor își desfășoară activitatea pe baza statutului propriu și a dispozițiilor prezentei legi.”*

— Art. 25 din anexa nr. 2 a legii: *„Dacă o hotărâre a asociației de proprietari este contrară legii sau acordului de asociere sau este de natură să producă daune considerabile intereselor proprietarilor, aceștia pot ataca în justiție respectiva hotărâre, în termen de 60 de zile de la adoptarea acesteia. Acționarea în justiție nu trebuie să întrerupă executarea hotărârii decât în cazul în care instanța dispune suspendarea acesteia.”*

— Art. 4, art. 5 alin. (1) și art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001:

— Art. 4: *„Asociația de proprietari este organizată și funcționează în conformitate cu prevederile Legii nr. 114/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale prezentei ordonanțe.”*

— Art. 5 alin. (1): *„Asociația de proprietari este condusă de adunarea generală a proprietarilor, care este formată din câte un reprezentant al fiecărei familii de proprietari.”*

— Art. 17 alin. (1): *„Asociațiile de locatari existente la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, în clădirile ale căror apartamente au fost dobândite în proprietate în condițiile legii și care nu au fost reorganizate în asociații de proprietari potrivit prevederilor Legii nr. 114/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt recunoscute ca asociații de proprietari. Acestea au obligația ca, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe, să se reorganizeze potrivit prevederilor legale, prin adoptarea de către adunarea generală a proprietarilor a acordului de asociere și a statutului propriu.”*

În susținerea excepției autorul acesteia a invocat încălcarea următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 16 alin. (1) și (2): *„(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări. (2) Nimeni nu este mai presus de lege.”*

— Art. 21: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.”

— Art. 24: *„(1) Dreptul la apărare este garantat.*

(2) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.”

— Art. 37 alin. (1): *„Cetățenii se pot asocia liber în partide politice, în sindicate și în alte forme de asociere.”*

— Art. 41 alin. (2): *„Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor.”*

— Art. 107 alin. (3): *„Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.”*

I. Analizând dispozițiile art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, dispoziții modificate prin Legea nr. 145/1999 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 9 septembrie 1999), precum și pe cele ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat, în sensul că ar fi încălcate prevederile constituționale ale art. 37 alin. (1) privind dreptul la libera asociere, nu poate fi reținut. Sub acest aspect Curtea, prin Decizia nr. 168 din 28 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 24 februarie 2000, a reținut că, în anumite situații, legiuitorul poate institui forme speciale de asociere ce urmăresc salvagardarea unor interese de ordin general și care, în perspectiva scopurilor pe care le urmăresc, nu reprezintă, în realitate, modalități înscrise în conceptul de liberă asociere, astfel cum acesta este conturat prin prevederile art. 37 din Constituție și, respectiv, prin cele ale art. 11 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea constată că asociația de proprietari se află într-o asemenea situație juridică. Într-adevăr, această categorie de asociații a fost creată prin lege în vederea realizării unui scop de interes general, și anume administrarea în bune condiții a clădirilor cu mai multe apartamente, luându-se în seamă, totodată, și interesele locatarilor legate de realizarea unei bune conviețuiri, inclusiv pentru stabilirea costurilor și a cheltuielilor comune, a repartizării lor pe fiecare locatar, a reparațiilor și amenajărilor necesare etc. Rezolvarea problemelor pe care le implică locuirea și administrarea unui imobil cu mai mulți locatari impune, în consecință, o asociere fără de care drepturile și interesele legitime ale celor ce locuiesc în imobilul respectiv ar putea fi afectate prin apariția unor neînțelegeri sau litigii.

Nu se pot reține nici celelalte motive de neconstituționalitate, deoarece concordanța dintre textele de lege criticate și prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 41 alin. (2) presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea în vigoare îl prevede față de cei

cărora li se aplică, iar nu a efectelor produse prin reglementările legale anterioare.

II. Trecând la examinarea dispozițiilor art. 25 din anexa nr. 2 a legii, Curtea nu poate reține înfrângerea prevederilor constituționale invocate: art. 16 alin. (2) privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 41 alin. (2) prima teză privind protecția proprietății private. Dispozițiile acestui articol nu creează sub nici un aspect discriminări, fiind aplicabile în cazul tuturor hotărârilor asociațiilor de proprietari, precum și tuturor proprietarilor care fac parte din asociație în egală măsură. Reglementând procedura prin care proprietarii care se consideră nedreptățiți pot ataca, în fața instanței judecătorești, hotărârile asociației de proprietari, aceste dispoziții legale acționează în sensul aplicării art. 21 și 24 din Constituție. De asemenea, reglementând modalitatea de exercitare a dreptului de proprietate asupra părților din clădirile destinate folosirii în comun de către toți proprietarii, aceste dispoziții legale sunt exact în sensul art. 41 alin. (2) prima teză din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. 3 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 25 din anexa nr. 2 a legii, precum și ale art. 4, art. 5 alin. (1) și ale art. 17 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 85/2001 privind organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Mircea Pitilină în Dosarul nr. 5.014/2001 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 3 decembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind instituirea măsurilor speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Prezenta ordonanță de urgență instituie măsuri speciale pentru reabilitarea termică a unor clădiri de locuit multietajate și a instalațiilor aferente, realizate după proiecte tip în perioada 1950—1985, amplasate în zone urbane dens populate și racordate la sistemele centralizate

III. În legătură cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 85/2001 apreciate ca fiind neconstituționale, deoarece reglementează peste limitele prevăzute de legea de abilitare (Legea nr. 324/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 27 iunie 2001), Curtea constată că, în realitate, „*reglementarea unor rapoarturi de îndrumare metodologică și acordare de asistență tehnică de specialitate pentru asociațiile de proprietari și de locatari*” constituie tocmai modul de „*organizare și funcționare a asociațiilor de proprietari*”, și, prin urmare, se încadrează în domeniul stabilit prin art. 1 pct. IV.3 din Legea nr. 324/2001, corespunzător art. 107 alin. (3) din Constituție.

De altfel, ulterior sesizării Curții Constituționale, această ordonanță a fost aprobată de către Parlament prin Legea nr. 234/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 296 din 30 aprilie 2002. Astfel, conținutul normativ al ordonanței a devenit lege. Așa fiind, reglementarea inițială instituită prin ordonanță a devenit, după aprobare, exclusiv actul legiuitorului, expresia voinței sale.

de furnizare a energiei termice ale unităților administrativ-teritoriale, în contextul reducerii consumului energetic.

Art. 2. — (1) Clădirile de locuit multietajate se includ în programe anuale de acțiuni pentru reabilitarea termică, denumite în continuare *programe anuale*.

(2) Programele anuale se elaborează de Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței în baza priorităților stabilite pe criterii tehnice și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(3) Condițiile de eligibilitate și criteriile tehnice de selecție ale clădirilor de locuit multietajate ce se includ în programele anuale se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Consiliile județene și locale, respectiv Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, sunt obligate să pună la dispoziție Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței datele și documentele necesare fundamentării programelor anuale, conform normelor metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(5) În vederea fundamentării soluțiilor tehnico-economice privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit multietajate, Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței inițiază studii, audit și realizarea de prototipuri, finanțate din fondul constituit potrivit prevederilor art. 40 lit. a) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările ulterioare, precum și din alte surse constituite în condițiile legii.

Art. 3. — (1) Măsurile pentru reabilitarea termică a clădirilor de locuit multietajate cuprind, de regulă, intervenții la:

a) pereți exteriori, inclusiv ferestre și uși exterioare, terasă, planșeul peste subsol și alte elemente structurale și nestructurale care constituie anvelopa clădirii;

b) instalațiile de încălzire și de preparare a apei calde menajere, aferente clădirii.

(2) Măsurile speciale de reabilitare termică se realizează cu respectarea cerințelor de calitate și a celorlalte obligații impuse prin Legea nr. 10/1995, cu modificările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent și stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 325/2002, și reglementările tehnice în domeniu.

Art. 4. — Coordonarea din punct de vedere tehnic a acțiunilor privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit multietajate se realizează de către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, care va acționa, în principal, pentru:

a) analiza documentelor necesare fundamentării programelor anuale transmise de consiliile județene și locale, respectiv de Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, a clădirilor de locuit multietajate ce necesită reabilitarea termică și clasificarea clădirilor pe tipuri de proiecte utilizate la realizarea acestora;

b) elaborarea și promovarea programelor anuale pentru reabilitarea termică a clădirilor de locuit multietajate, în vederea aprobării conform prevederilor art. 2 alin. (2).

Art. 5. — Proprietarii clădirilor de locuit multietajate, persoane fizice și/sau juridice, și asociațiile de proprietari/locatari, precum și persoanele juridice care au în administrare spații în aceste clădiri vor acționa pentru:

a) efectuarea expertizei și auditului energetic al clădirii;

b) aprobarea în adunarea generală a proprietarilor/locatarilor a deciziei pentru reabilitarea termică a clădirii;

c) proiectarea și executarea lucrărilor de reabilitare termică a anvelopei clădirii și/sau a instalațiilor de încălzire și de producere a apei calde menajere, aferente clădirii.

Art. 6. — (1) Coordonatorii programelor anuale sunt primarii municipiilor și orașelor, respectiv primarii sectoarelor municipiului București.

(2) Consiliile județene, locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București iau măsuri necesare pentru încheierea convențiilor cu persoanele fizice și/sau juridice și asociațiile de proprietari/locatari din clădirile de locuit multietajate nominalizate în programele anuale și pentru derularea acțiunilor privind reabilitarea termică a clădirilor, cuprinzând auditul energetic, proiectarea și execuția lucrărilor de intervenție.

(3) Conținutul-cadru al convențiilor prevăzute la alin. (2), etapele de derulare a acțiunilor privind reabilitarea termică a clădirilor, precum și drepturile și obligațiile părților contractante se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(4) După încheierea convențiilor prevăzute la alin. (2) contractarea expertizării și auditului energetic, proiectării și execuției lucrărilor pentru reabilitarea termică a clădirilor de locuit multietajate nominalizate în programele anuale se face de către coordonatorii programelor anuale, împreună cu persoanele fizice și/sau juridice și asociațiile de proprietari/locatari, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind achizițiile publice.

Art. 7. — Fondurile necesare pentru finanțarea cheltuielilor privind expertizarea și auditul energetic, precum și pentru proiectarea lucrărilor de reabilitare termică a clădirilor de locuit multietajate nominalizate în programele anuale se asigură din alocații de la bugetul de stat, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

Art. 8. — Fondurile necesare pentru finanțarea cheltuielilor privind executarea lucrărilor pentru reabilitarea termică a clădirilor de locuit multietajate se asigură astfel:

a) din credite și/sau alocații de la bugetul de stat, care vor acoperi 85% din cheltuieli, din care 30% se constituie în subvenție de la bugetul de stat, în limita fondurilor aprobate anual cu această destinație în bugetul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, și din fondul de reparații al asociației de proprietari/locatari, care va acoperi 15% din cheltuieli, pentru locuințele proprietate a persoanelor fizice;

b) din bugetele locale, pentru locuințele și spațiile cu altă destinație decât cea de locuință, existente în proprietatea sau în administrarea unităților administrativ-teritoriale;

c) din bugetul de stat, din bugetele locale sau din venituri proprii, după caz, în limita fondurilor stabilite anual cu această destinație, pentru locuințele și spațiile cu altă destinație decât cea de locuință, existente în proprietatea

sau în administrarea celorlalte instituții publice, în funcție de subordonarea instituțiilor respective;

d) din fondurile proprii ale agenților economici, pentru locuințele și spațiile cu altă destinație decât cea de locuință, existente în proprietatea sau în administrarea acestora.

Art. 9. — (1) Proprietarii locuințelor, persoane fizice, din clădirile de locuit multietajate incluse în programele anuale beneficiază de finanțarea cheltuielilor pentru executarea lucrărilor de reabilitare termică, potrivit art. 7 și art. 8 lit. a), în condițiile în care:

a) aprobă în adunarea generală a proprietarilor decizia de intervenție și semnează convenția-cadru cu consiliile județene, locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București pentru derularea, în condițiile legii, a acțiunilor pentru reabilitarea termică a clădirii;

b) se instituie în favoarea statului ipoteca legală asupra locuinței;

c) se obligă să restituie la terminarea lucrărilor de reabilitare termică a clădirii sumele alocate din bugetul de stat pentru executarea lucrărilor de intervenție, mai puțin subvenția prevăzută la art. 8 lit. a), în rate lunare egale, cu o dobândă de 5% pe an și cu o durată de rambursare de 10 ani de la data recepției terminării lucrărilor; în cazul

întârzierii la plată a ratelor cu mai mult de 30 de zile se calculează majorări de întârziere la ratele scadente, aplicându-se cota de majorare, stabilită în condițiile legii, pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

(2) Radierea ipotecii se face numai cu dovada privind restituirea integrală a cheltuielilor efectuate din bugetul de stat pentru executarea lucrărilor pentru reabilitarea termică a locuinței, mai puțin subvenția.

(3) Înscrierea și radierea ipotecii sunt scutite de taxa de timbru.

Art. 10. — Înstrăinarea clădirilor de locuit multietajate incluse în programele anuale, pe durata rambursării creditelor acordate pentru lucrări de reabilitare termică, finanțate din credite și/sau alocații de la bugetul de stat, este condiționată de acordul prealabil al coordonatorilor programelor anuale, în condițiile preluării obligațiilor contractuale de către noul proprietar.

Art. 11. — Actele juridice de înstrăinare încheiate cu încălcarea prevederilor art. 10 sunt lovite de nulitate absolută, buna-credință neputând fi invocată în astfel de cazuri.

Art. 12. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, pe care le va supune spre aprobare Guvernului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Miron Tudor Mitrea

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 noiembrie 2002.

Nr. 174.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind mandatarea Ministerului Finanțelor Publice pentru reprezentarea României
în fața Curții Supreme de Justiție din India în Dosarul nr. 19.248–19.251**

În temeiul art. 107 din Constituție și al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se mandatează Ministerul Finanțelor Publice să reprezinte România în fața Curții Supreme de Justiție din India în Dosarul nr. 19.248–19.251.

Art. 2. — (1) În exercitarea mandatului acordat Ministerul Finanțelor Publice are dreptul să angajeze pe

bază de contract, în vederea formulării apărării și reprezentării, o societate civilă profesională de avocați din România sau o casă de avocatură străină, specializată în litigii comerciale internaționale.

(2) Plata cheltuielilor necesare reprezentării României în despăgubiri civile, precum și pentru cheltuieli judiciare și litigiul prevăzut la art. 1 se asigură din sumele prevăzute extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intere- în bugetul Ministerului Finanțelor Publice pentru selor statului.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

București, 27 noiembrie 2002.
Nr. 1.354.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE privind acordarea unui ajutor

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 5 alin. (1) lit. h) și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 118/1999 privind înființarea și utilizarea Fondului național de solidaritate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 366/2001, și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2001 pentru reglementarea unor probleme financiare, aprobată și modificată prin Legea nr. 374/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unui ajutor în sumă de 127.000 dolari S.U.A., pentru efectuarea transplantului medular și a tratamentului medical în străinătate, domnului Copoiu Marin, în vârstă de 24 de ani, domiciliat în municipiul Giurgiu, str. Decebal bl. 48, sc. B, et. 4, ap. 35, județul Giurgiu.

(2) Suma se va acorda în lei, din bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, prin Direcția generală de muncă și solidaritate socială a județului Giurgiu, la cursul de schimb valutar al Băncii Naționale a României din ziua lucrătoare precedentă efectuării deschiderii de credite bugetare.

(3) Deschiderea de credite bugetare corespunzătoare sumei prevăzute la alin. (1) se va realiza pe baza

documentației elaborate și transmise de Ministerul Sănătății și Familiei.

(4) Suma aprobată pentru efectuarea tratamentului medical în străinătate va fi transferată de către Direcția generală de muncă și solidaritate socială a județului Giurgiu Direcției de sănătate publică a județului Giurgiu, la solicitarea acesteia.

Art. 2. — Fundamentarea sumei solicitate și justificarea celei utilizate pentru efectuarea transplantului medular și a tratamentului medical în străinătate revin Ministerului Sănătății și Familiei, prin Direcția de sănătate publică a județului Giurgiu, care va efectua plata și va certifica documentele financiar-contabile prezentate de furnizorul de servicii medicale din străinătate.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 6 decembrie 2002.
Nr. 1.364.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR
Nr. 515 din 5 noiembrie 2002

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII ȘI FAMILIEI
Nr. 945 din 26 noiembrie 2002

ORDIN pentru aprobarea Normelor cu privire la desemnarea, denumirea, prezentarea și protecția unor produse vitivinicole

Având în vedere prevederile art. 111 lit. k) din Normele metodologice de aplicare a Legii viei și vinului în sistemul organizării comune a pieței vitivinicole nr. 244/2002, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.134/2002, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 22/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății și Familiei, cu modificările și completările ulterioare, văzând Referatul de aprobare nr. 141.759 din 28 octombrie 2002 al Direcției generale de implementare, reglementare și de management al resurselor biotehnologice,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor și ministrul sănătății și familiei emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele cu privire la desemnarea, denumirea, prezentarea și protecția unor produse vitivinicole, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

ANEXĂ

NORME

cu privire la desemnarea, denumirea, prezentarea și protecția unor produse vitivinicole

CAPITOLUL I

Reglementări comune

Art. 1. — Prezentele norme stabilesc modalitățile de aplicare a unor reglementări comune privind desemnarea, denumirea, prezentarea și protecția următoarelor produse vitivinicole:

- mustul de struguri;
- mustul de struguri parțial fermentat;
- mustul de struguri concentrat;
- vinul nou în fermentare;
- vinul de masă;
- vinul cu indicație de proveniență geografică;
- vinul cu denumire de origine controlată;
- produsele vitivinicole importate;
- vinul licoros;
- vinul petiant;
- vinul perlant;
- vinul spumant;
- vinul spumos.

Art. 2. — Se admite ca indicațiile privind numele importatorului și numărul lotului să fie înscrise în afara câmpului vizual folosit pentru indicațiile obligatorii.

Art. 3. — (1) Tăria alcoolică dobândită menționată pe etichetă poate avea o diferență de cel mult $\pm 0,5\%$ în volume față de cea determinată prin analiză.

(2) La vinurile cu denumire de origine controlată, învechite în sticle pe o durată mai mare de 3 ani, la vinurile

spumante, spumoase, petiante, perlante și licoroase tăria alcoolică dobândită menționată pe etichetă poate avea o diferență de cel mult $\pm 0,8\%$ în volume față de cea determinată prin analiză.

Art. 4. — La etichetarea produselor vitivinicole se utilizează coduri cu abrevierea poștală a sediului persoanei fizice/juridice care a efectuat îmbutelierea, expeditorului, importatorului, procesatorului și comerciantului.

Art. 5. — Prin derogare sunt exceptate de la aplicarea etichetării:

- produsele vitivinicole care se transportă între două sau mai multe subunități ale aceleiași întreprinderi, situate în aceeași unitate administrativă sau în unități administrative învecinate;
- cantitățile de must de struguri și de vinuri care nu depășesc 30 litri/lot și care nu sunt destinate comercializării;
- cantitățile de must de struguri și de vinuri, destinate consumului familial al producătorului și al angajaților săi;
- unele vinuri cu denumire de origine controlată, învechite în butelii pe o perioadă mare de timp, sub rezerva stabilirii unor condiții stricte de control și circulație a acestora.

Art. 6. — Pentru produsele vitivinicole destinate exportului, indicațiile obligatorii folosite la etichetare pot fi traduse în alte limbi decât limbile oficiale ale Uniunii Europene, în cazul în care țara terță pretinde acest lucru.

Art. 7. — Autoritățile abilitate pentru control solicită persoanelor fizice/juridice care îmbuteliază produse vitivinicole, exportatorilor sau importatorilor dovada exactității mențiunilor utilizate pentru desemnarea, natura, identitatea, calitatea, compoziția, originea și proveniența produselor vitivinicole sau ale produselor utilizate la elaborarea acestora.

Art. 8. — *Îmbuteliatorul* este o persoană fizică ori juridică sau un grup de astfel de persoane, care procedează pe cont propriu la îmbutelierea produselor vitivinicole.

Art. 9. — Folosirea dispozitivelor de închidere a buteliilor pe bază de capsule sau folii de plumb este interzisă.

Art. 10. — Pentru recipientele cu volum de până la 600 litri, conținând același produs și depozitate în același lot, marcarea individuală a acestora poate fi înlocuită prin aceea a lotului întreg, cu condiția ca lotul respectiv să fie bine separat de alte loturi.

CAPITOLUL II

Reglementări privind mustul de struguri, mustul de struguri parțial fermentat, mustul de struguri concentrat și vinul nou în fermentare

Art. 11. — La etichetarea recipientelor pentru mustul de struguri și mustul de struguri concentrat se menționează densitatea produselor respective.

Art. 12. — Tăria alcoolică totală menționată pe etichetele recipientelor cu must de struguri parțial fermentat poate avea o diferență de cel mult +/- 0,5% în volume față de cea determinată prin analiză.

Art. 13. — (1) La etichetarea buteliilor cu vinuri obținute din struguri supramaturați, încadrate în categoria vinurilor cu denumire de origine — cules la înnobilarea boabelor, DOC-CIB, menționarea tăriei alcoolice dobândite, exprimată în % volume, se face în unități și zecimi de unități.

(2) Tăria alcoolică dobândită a acestor vinuri, menționată pe etichete, poate avea o diferență de cel mult +/- 0,5% în volume față de cea determinată prin analiză.

Art. 14. — Mustul de struguri parțial fermentat, destinat consumului uman direct, sau vinul DOC-CIB obținut din struguri supramaturați poate fi desemnat printr-o indicație de proveniență geografică, cu condiția asigurării protecției acesteia.

Art. 15. — La etichetarea recipientelor pentru mustul de struguri parțial fermentat, destinat consumului uman direct, cu indicație de proveniență geografică, și pentru vinul DOC-CIB obținut din struguri supramaturați, cu indicație de proveniență geografică, se folosesc următoarele indicații:

- anul de recoltă;
- numele soiului/soiurilor de viță de vie;
- o distincție obținută, diplomă, medalie, participarea la concursuri de vinuri;
- metoda de elaborare a produsului vitivinicol;
- mențiuni tradiționale complementare;
- numele unității procesatoare;
- indicarea locului în care s-a efectuat îmbutelierea pentru vinurile DOC-CIB.

CAPITOLUL III

Reglementări privind vinul de masă, vinul cu indicație de proveniență geografică și vinul cu denumire de origine controlată

Art. 16. — În cazul folosirii altor recipiente decât buteliile de sticlă, pe etichetele acestora se menționează numele/denumirea persoanei fizice/juridice care a participat la condiționarea vinului, indiferent de categoria de calitate.

CAPITOLUL IV

Reglementări privind vinul cu indicație de proveniență geografică și vinul cu denumire de origine controlată

Art. 17. — (1) În cazul folosirii la etichetare a denumirilor a două sau trei soiuri de viță de vie vinul obținut trebuie să provină în totalitate din strugurii soiurilor menționate, indicate în ordinea descrescătoare a proporției de participare la constituirea vinurilor și înscrise pe etichete, cu caractere de aceeași dimensiune.

(2) În cazul folosirii denumirilor a mai mult de trei soiuri de viță de vie, acestea vor fi indicate în afara câmpului vizual în care sunt menționate indicațiile obligatorii, prin folosirea de caractere ale literelor cu dimensiuni care nu depășesc 3 mm.

Art. 18. — Denumirea unui soi de viță de vie sau a uneia dintre sinonimiile acestuia, care conține o indicație geografică, poate figura pe eticheta unui vin desemnat prin indicația geografică respectivă.

Art. 19. — La etichetarea unui vin nu pot fi utilizate mențiuni tradiționale fără ca vinul respectiv să aibă dreptul la aceasta.

Art. 20. — Mențiunile tradiționale utilizate la etichetarea vinurilor cu indicație geografică, originare din țări terțe, pot fi exprimate în limba țării de origine sau într-o altă limbă, dacă folosirea limbii respective este tradițională pentru mențiunile respective și beneficiază de o protecție oficială acordată de Comisia Uniunii Europene, astfel încât să nu creeze confuzii în rândul consumatorilor.

Art. 21. — Folosirea numelui unei exploatații viticole pe eticheta unui vin de calitate, cu indicație de proveniență geografică și/sau cu denumire de origine controlată, se aplică numai în cazul în care vinul respectiv provine exclusiv din strugurii recoltați din plantațiile exploatației viticole respective, iar vinificația a fost efectuată în aceeași exploatație viticolă.

Art. 22. — În cazul producerii unui vin cu denumire de origine controlată, utilizarea denumirii unei unități geografice restrânse, respectiv a denumirii unui „plai viticol”, se poate face cu condiția ca unitatea geografică respectivă să fie bine delimitată, iar strugurii din care a fost obținut vinul să provină în totalitate din aceeași unitate geografică.

Art. 23. — La etichetarea unui vin cu denumire de origine controlată, obținut din struguri recoltați în diferite unități geografice mai restrânse, respectiv în diferite „plaiuri viticole”, se va folosi și denumirea unității geografice mai extinse din care fac parte aceste areale viticole.

CAPITOLUL V

Reglementări privind produsele vitivinicole importate

Art. 24. — Etichetarea vinurilor originare din țări terțe, cu excepția vinurilor spumante, spumoase, mustului de struguri, mustului de struguri parțial fermentat, mustului de struguri concentrat, vinului nou în fermentare și a vinului DOC-CIB obținut din struguri supramaturați, poate fi completată cu următoarele indicații:

— numele, adresa și calitatea persoanei/persoanelor care au participat la comercializare;

— tipul de vin;

— culoarea particulară a vinului, în măsura în care condițiile de desemnare a acesteia sunt reglementate de țara terță.

Art. 25. — La etichetarea unui vin fără indicație geografică produs într-o țară terță se menționează denumirea localității în care își are sediul principal persoana/persoanele care au participat la comercializarea vinului respectiv, înscrisă cu caractere ale căror dimensiuni nu depășesc jumătate din dimensiunile caracterelor folosite pentru indicația geografică, în măsura în care condițiile de aplicare a acestei prevederi sunt reglementate de țara terță.

Art. 26. — La etichetarea unui vin cu indicație geografică produs într-o țară terță se menționează localitatea în care își are sediul principal persoana/persoanele care au participat la comercializarea vinului respectiv, înscrisă cu caractere ale căror dimensiuni nu depășesc jumătate din dimensiunile caracterelor folosite pentru indicația geografică, în măsura în care condițiile de aplicare a acestei prevederi sunt reglementate de țara terță.

Art. 27. — La vinurile rezultate în urma unui amestec de vinuri importate din mai multe țări terțe, obținute într-o țară terță, pe etichetă se menționează „amestec de vinuri din”, completat cu numele țărilor terțe în care au fost obținute vinurile folosite în „amestec”.

Art. 28. — La vinurile obținute într-o țară terță din struguri produși într-o altă țară terță, pe etichetă se menționează „vin obținut în din struguri produși în”, completat cu numele țărilor respective.

CAPITOLUL VI

Reglementări privind vinurile licoroase, petiante și perlante

Art. 29. — (1) La etichetarea vinurilor licoroase, petiante și perlante, pe lângă indicațiile obligatorii generale se folosesc următoarele indicații:

— denumirea persoanei juridice care a efectuat îmbutelierea;

— țara de origine și sediul persoanei care a efectuat îmbutelierea;

— numele expeditorului pentru recipientele cu volumul nominal mai mare de 60 litri.

(2) În cazul vinurilor petiante denumirea persoanei juridice care a efectuat îmbutelierea poate fi înlocuită cu cea a procesatorului.

(3) La etichetarea vinurilor importate se menționează numele importatorului sau al persoanei juridice care a efectuat îmbutelierea, în țara importatoare.

Art. 30. — Mențiunea „vin perlant” de pe etichetă este completată cu cuvintele „obținut prin adaos de anhidridă carbonică”, înscrise cu caractere de același tip și de aceeași dimensiune, plasate pe aceeași linie sau pe o linie situată imediat sub denumirea de comercializare.

Art. 31. — Vinurile licoroase și petiante pot fi desemnate printr-o indicație geografică.

Art. 32. — La etichetarea vinurilor licoroase, petiante și perlante pot fi folosite următoarele indicații facultative:

— numele, adresa și calitatea persoanelor sau ale uneia dintre persoanele care au participat la comercializarea acestor vinuri;

— denumirea produsului;

— culoarea particulară a vinului, în măsura în care condițiile de desemnare a acesteia sunt reglementate.

Art. 33. — Indicațiile facultative pentru etichetarea vinurilor licoroase cu indicație geografică și a vinurilor petiante cu indicație geografică sunt următoarele:

— anul de recoltă;

— denumirea soiului/soiurilor de viță de vie;

— o distincție, diplomă sau medalie obținută la concursuri;

— metoda de elaborare a vinului;

— mențiuni tradiționale complementare;

— denumirea unității producătoare;

— menționarea locului în care se face îmbutelierea: o exploatare viticolă, un grup de exploatare viticole sau o unitate situată în regiunea de producție.

CAPITOLUL VII

Reglementări privind vinurile spumante și spumoase

Art. 34. — La etichetarea vinului spumos, pe lângă indicațiile obligatorii se înscriu cuvintele „vin spumos” cu caractere de același tip și de aceeași dimensiune cu cuvintele „obținut prin impregnare cu anhidridă carbonică”, pe aceeași linie sau pe o linie situată imediat sub cea pe care figurează denumirea de comercializare.

Art. 35. — Comerciantul de vinuri spumante și spumoase este orice persoană fizică sau juridică ori grupuri de astfel de persoane, altele decât procesatorul, care dețin în nume propriu vinuri spumante sau spumoase, în vederea punerii lor în circulație pentru consum.

Art. 36. — Lista indicațiilor geografice utilizate la etichetarea vinurilor spumante de calitate se transmite la Comisia Uniunii Europene.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 37. — Prezentele norme sunt compatibile cu reglementările Uniunii Europene în domeniu și sunt armonizate cu prevederile Reglementării (CE) nr. 753/2002.

MINISTERUL INDUSTRIEI ȘI RESURSELOR
Nr. 600/3 decembrie 2002

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI PUBLICE
Nr. 374/2 decembrie 2002

ORDIN

privind aprobarea Programului de măsuri în scopul pregătirii și susținerii Programului de iarnă

În scopul menținerii în condiții de siguranță a Sistemului energetic național, precum și al asigurării necesarului de consum de energie electrică și agent termic pentru perioada octombrie 2002—martie 2003,

în vederea aducerii la îndeplinire a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 848/2002 privind aprobarea Programului de iarnă în domeniul energetic pentru perioada octombrie 2002—martie 2003,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 19/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Industriei și Resurselor, cu modificările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 8/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației Publice, cu modificările ulterioare,

ministrul industriei și resurselor și ministrul administrației publice emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Programul de măsuri în scopul pregătirii și susținerii Programului de iarnă, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — În perioada de sezon rece octombrie 2002—martie 2003 producătorii de gaze naturale au obligația să asigure programul de producție curentă și regimul de extracție a gazelor naturale din depozitele de înmagazinare subterană.

Art. 3. — Societățile comerciale licențiate de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale, care au calitatea de furnizor/distribuitor, Societatea Comercială „Termoelectrică” — S.A. și consumatorii eligibili au obligația încadrării livrărilor în structura și nivelurile disponibilităților de resurse de gaze naturale necesare acoperirii cererii, prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 4. — În scopul menținerii în condiții de siguranță a Sistemului energetic național, precum și al asigurării necesarului de consum de energie electrică și agent termic pentru perioada octombrie 2002—martie 2003, centralele termoelectrice (CET) externalizate din Societatea Comercială „Termoelectrică” — S.A., aflate în subordinea consiliilor județene sau a consiliilor locale, după caz, vor adopta un set de măsuri pentru:

— asigurarea resurselor financiare destinate achiziționării combustibililor tehnologici (cărbune, păcură, combustibil lichid ușor, gaze naturale);

— contractarea cu furnizorii de combustibili a cantităților necesare producerii de energie electrică și agent termic pentru perioada octombrie 2002—martie 2003, la nivelul cererii prognozate;

— pregătirea capacităților de producție și de stocare (cărbune și combustibil lichid) în vederea asigurării continuității fluxurilor tehnologice și de aprovizionare cu combustibili, precum și a constituirii stocurilor de siguranță;

— respectarea disciplinei contractuale în relația cu furnizorii.

Art. 5. — (1) Disponibilitățile de gaze naturale furnizate centralelor externalizate de Societatea Comercială „Distrigaz Sud” — S.A. București și Societatea Comercială „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș sunt prevăzute în anexa nr. 3.

(2) Diferențele dintre disponibilitățile furnizorilor prevăzute în anexa nr. 3 și necesarul declarat de CET externalizate se vor asigura prin consum de combustibili alternativi.

Art. 6. — Disponibilitățile de păcură vor fi asigurate de Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București

centralelor externalizate pentru perioada octombrie 2002—martie 2003 la un nivel de 120.000 tone.

Art. 7. — În baza licitațiilor organizate CET externalizate vor încheia în nume propriu contracte pentru achiziționarea combustibilului — păcură și ulei — reprezentând diferențele cantitative dintre disponibilitățile interne și necesarul de consum aferent perioadei octombrie 2002—martie 2003.

Art. 8. — În vederea susținerii efortului financiar al societăților de distribuție a gazelor naturale pentru asigurarea surselor de achiziții din import și din producția internă, CET externalizate vor asigura plata consumurilor lunare curente de combustibili și vor întreprinde demersurile aferente eșalonării sumelor restante acumulate până la data emiterii prezentului ordin.

Art. 9. — Stocurile de gaze naturale vor fi constituite de către Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș, Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București, Societatea Comercială „Distrigaz Sud” — S.A. București și Societatea Comercială „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș la un nivel de 2.000 milioane m³, din care pentru consumul curent sunt alocate 1.700 milioane m³.

Art. 10. — Diferența de stoc de 300 milioane m³ constituie o rezervă operativă suplimentară regimului programat de extracție din înmagazinările subterane, destinată exclusiv completării consumului populației, pentru utilizare în situații extreme (condiții meteo defavorabile, accidente tehnice, disfuncționalități în sistemul de tranzit internațional etc.). Activarea/dezactivarea acestei rezerve se va efectua de către Dispeceratul Național de Gaze Naturale din structura Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș.

Art. 11. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș, Societatea Națională a Petrolului „Petrom” — S.A. București, societățile de distribuție licențiate, Societatea Comercială „Termoelectrică” — S.A. București, Societatea Comercială „Transelectrica” — S.A. București și CET externalizate vor aduce la îndeplinire Programul de măsuri prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 12. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul industriei și resurselor,
Dan Ioan Popescu

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

PROGRAM DE MĂSURI

1. Societățile comerciale/societățile naționale din subordinea Ministerului Industriei și Resurselor au obligația achiziționării din producția internă și din import a cantităților de gaze naturale adecvate cererii consumatorilor pentru perioada octombrie 2002—martie 2003, conform nivelurilor prezentate în anexa nr. 4.

Termen: permanent

Răspund: consiliile de administrație și conducerile executive ale Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, Societății Comerciale „Termoelectrica” — S.A., Societății Comerciale „Distrigaz Sud” — S.A. București și ale Societății Comerciale „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș.

2. Societățile de distribuție a gazelor naturale au obligația încadrării consumurilor orare/zilnice/lunare ale localităților arondate pe nivelurile achizițiilor/nominalizărilor lunare comunicate de furnizori.

Termen: permanent

Răspund: Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, Societatea Comercială „Distrigaz Sud” — S.A. București, Societatea Comercială „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș, societățile de distribuție licențiate

3. Societăților comerciale înființate pe structura CET externalizate din Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A. le revin următoarele obligații:

a) asigurarea resurselor financiare destinate achiziționării de combustibil tehnologic conform necesarului de consum;

b) inițierea negocierilor privind achizițiile de combustibil și contractarea cu furnizorii a cantităților necesare producției de energie electrică și agent termic;

c) finalizarea programelor de revizii/reparații, astfel încât agregatele/instalațiile energetice să asigure livrările de energie electrică și termică în perioada de sezon rece;

d) constituirea stocurilor de utilizare curentă și a stocurilor de siguranță;

e) încadrarea strictă în nivelurile programate de consum, conform nominalizărilor cantitative transmise de către furnizori.

Termen: permanent

Răspund: consiliile de administrație și conducerile executive ale CET externalizate

4. Ministerul Administrației Publice va monitoriza derularea regimurilor de plată a contravalorii consumurilor curente de combustibil și eșalonările convenite pentru stingerea datoriilor restante în relația cu furnizorii atât pentru CET externalizate, cât și pentru ceilalți agenți economici furnizori de energie termică pentru populație, subordonați administrației publice locale.

Termen: permanent

Răspunde: Ministerul Administrației Publice

5. Asigurarea convergenței informaționale necesare derulării în siguranță a proceselor de dispecerizare prin convenirea unui flux interactiv de transfer al datelor de operare (parametri de livrare, consumuri orare/zilnice, activări/dezactivări de blocuri energetice, accidente, reparații, revizii etc.) de către dispeceratele CET externalizate cu Dispeceratul Național de Gaze Naturale București, Dispeceratul Energetic Național București și dispeceratele locale și centrale ale societăților de distribuție a gazelor naturale.

Termen: permanent

Răspund: Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, Societatea Comercială „Distrigaz Sud” — S.A. București, Societatea Comercială „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș, Societatea Comercială „Transelectrica” — S.A., CET externalizate.

6. Trecerea pe consum de combustibili alternativi (păcură, cărbune) în situații deosebite (temperaturi anormal de scăzute, solicitări operative ale Dispeceratului Național de Gaze Naturale București pentru efectuarea unor manevre de sistem, identificarea unor factori de risc, accidente, opriri neprogramate ale Centralei Nucleare Cernavodă etc.)

Termen: permanent

Răspund: Societatea Națională de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A. Mediaș, Societatea Comercială „Distrigaz Sud” — S.A. București, Societatea Comercială „Distrigaz Nord” — S.A. Târgu Mureș, Societatea Comercială „Transelectrica” — S.A., Societatea Comercială „Termoelectrica” — S.A., CET externalizate.

DISPONIBILITĂȚI
de resurse de gaze naturale destinate acoperirii cererii

— milioane m³ —

Total livrări gaze naturale România	Oct. 02	Nov. 02	Dec. 02	Ian. 03	Feb. 03	Mar. 03	Total
		1346	1691	2120	2070	1766	1717
Producția internă							
SNP+ROMGAZ, din care:	985	1226	1461	1473	1202	1234	7581
- producție curentă	985	1066	1108	1120	992	1100	6371
- din înmagazinare	0	160	353	353	210	134	1210
Total import	361	465	659	597	564	483	3129
- din înmagazinare	0	100	100	100	100	90	490
- necesar achiziții curente	361	365	559	497	464	393	2639

ANEXA Nr. 3

DISPONIBILITĂȚI
de resurse de gaze naturale destinate consumului centralelor externalizate

TERMOCENTRALA	GAZE NATURALE (mil. m.c.)							FURNIZORI GAZE NATURALE
	Oct.02	Nov.02	Dec.02	Ian.03	Feb. 03	Mar.03	Total	
CET BRAȘOV	1,0	3,0	4,0	5,0	3,0	1,0	17,0	DISTRIGAZ SUD
CET PITEȘTI	8,0	11,0	19,0	19,0	16,0	14,0	87,0	
CET GĂVANA	5,0	6,0	8,0	8,0	5,0	4,0	36,0	
CET BRAZI	11,0	12,0	15,0	14,0	12,0	11,0	75,0	
CET GOVORA	5,5	9,0	11,0	11,0	9,0	9,0	54,5	
Total Distrigaz Sud	30,5	41,0	57,0	57,0	45,0	39,0	269,5	
CET BACĂU	1,914	2,673	2,986	3,304	2,573	2,759	16,209	DISTRIGAZ NORD
CET IAȘI	13,017	13,544	13,440	18,739	12,366	15,029	86,136	
CET SUCEAVA	3,3	3,2	3,3	3,3	3,0	3,3	19,4	
CET BORZEȘTI (cogenerare)	14,251	15,742	11,285	16,264	11,580	16,990	86,112	
CET TIMIȘOARA CENTRU	8,967	7,934	8,979	12,569	7,673	7,781	53,902	
CET TIMIȘOARA SUD	0,886	4,305	4,760	6,838	6,593	4,814	28,195	
CET ARAD	0	4,282	7,706	8,990	7,339	5,924	34,241	
CET ARAD LIGNIT	2,795	3,536	4,633	3,980	2,825	2,756	20,526	
UZINA TERMICĂ COMĂNEȘTI	0,285	2,075	2,701	2,578	1,900	1,804	11,344	
UZINA TERMICĂ VASLUI	0	1,0	1,5	2,0	1,5	1,0	7,0	
Total Distrigaz Nord	45,415	58,291	61,290	78,562	57,349	62,157	363,064	
UZINA TERMOEL. MIDIA	0,557	5,953	12,841	12,755	7,023	3,969	43,098	S.N.P. PETROM
TOTAL	76,472	105,244	131,131	148,317	109,372	105,126	675,662	

Observație: CET Energoterm Reșița, prin Decizia Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale nr. 491/2002, a fost acreditată consumator eligibil, având astfel libertatea de opțiuni privind selectarea furnizorilor și structura achizițiilor (surse, cantități, preț).

*) Anexele nr. 2, 3 și 4 sunt reproduse în facsimil.

NIVELURI
obligatorii de achiziție a gazelor naturale, adecvate cererii consumatorilor
pentru perioada octombrie 2002 – martie 2003

Total cerere	Oct. 02	Nov. 02	Dec. 02	Ian. 03	Feb. 03	Mar.03	Total
Distrigaz Sud	430	585	765	757	625	628	3790
Producția internă, <i>din care:</i>	335	455	562	580	460	479	2871
<i>Producția curentă</i>	<i>335</i>	<i>367</i>	<i>366</i>	<i>381</i>	<i>344</i>	<i>401</i>	<i>2194</i>
<i>Din înmagazinare</i>	<i>0</i>	<i>88</i>	<i>196</i>	<i>199</i>	<i>116</i>	<i>78</i>	<i>677</i>
Import total, <i>din care:</i>	95	130	203	177	165	149	919
<i>Tranzit</i>	<i>11</i>	<i>10</i>	<i>10</i>	<i>8</i>	<i>8</i>	<i>9</i>	<i>56</i>
<i>Din înmagazinare</i>	<i>0</i>	<i>55</i>	<i>55</i>	<i>56</i>	<i>55</i>	<i>52</i>	<i>273</i>
<i>Import curent contractat</i>	<i>31</i>	<i>50</i>	<i>60</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>141</i>
<i>Necesar a fi achiziționat</i>	<i>53</i>	<i>15</i>	<i>78</i>	<i>113</i>	<i>102</i>	<i>88</i>	<i>449</i>

Total cerere	Oct. 02	Nov. 02	Dec. 02	Ian. 03	Feb. 03	Mar.03	Total
Distrigaz Nord	298	483	617	587	506	449	2940
Producția internă, <i>din care:</i>	232	375	451	449	371	342	2220
<i>Producția curentă</i>	<i>232</i>	<i>303</i>	<i>294</i>	<i>295</i>	<i>277</i>	<i>286</i>	<i>1687</i>
<i>Din înmagazinare</i>	<i>0</i>	<i>72</i>	<i>157</i>	<i>154</i>	<i>94</i>	<i>56</i>	<i>533</i>
Import total, <i>din care:</i>	66	108	166	138	135	107	720
<i>Tranzit</i>	<i>7</i>	<i>8</i>	<i>8</i>	<i>7</i>	<i>7</i>	<i>6</i>	<i>43</i>
<i>Din înmagazinare</i>	<i>0</i>	<i>45</i>	<i>45</i>	<i>44</i>	<i>45</i>	<i>38</i>	<i>217</i>
<i>Import curent contractat</i>	<i>31</i>	<i>50</i>	<i>60</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>0</i>	<i>141</i>
<i>Necesar a fi achiziționat</i>	<i>28</i>	<i>5</i>	<i>53</i>	<i>87</i>	<i>83</i>	<i>63</i>	<i>319</i>

Total cerere	Oct. 02	Nov. 02	Dec. 02	Ian. 03	Feb. 03	Mar.03	Total
Termoelectrica <i>din care:</i>	248	270	341	341	280	274	1759
Din surse interne	89	93	94	93	83	93	545
Din import	159	177	247	248	197	186	1178

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro